

Ți-am prins numele în palmă

M Horlaci

Ți-am prins numele în palmă

Atingerea sfioasă a unui gând fierbinte
Mă-nvăluie, și tremur din cap până-n călcâi,
Mi se-nclestează gura și nu-mi găsesc cuvinte
Si-as da orice pe lume cu mine să rămâi.

Ti-am prins numele tău în palma ce mă doare
Si l-am țesut cu grijă din fire de argint,
Si multe jurăminți în lacrimi și sudoare
Mă copleșesc într-una și ființa mi-o cuprind.

Te-am întristat iubito cu gesturi furibunde
Cu mintea mea geloasă aripile ți-am frânt,
Si-n clipa rătăcirii nu le-am putut ascunde
Dar astăzi simt rusinea cu ochii în pământ.

Si caut în tacere momentul de scădere
Scânteia care poate să-aprindă ce s-a stins,
Si să ieșim din starea ce-aduce atipire
Din recea amorteaală ce astăzi ne-a cuprins.

Să retrăim iubirea și dragostea deplină
Iar flacără aprinsă să ardă necurmat,
Si calea noastră dulce scăldată în lumină
Căci te iubesc iubito și-n palmă te-am săpat.

De Mitica Horlaci.